

Τὰ ποιήματα, σὰ τελευταία τραγούδια
τοῦ Richard Strauß (1864-1979).

(Πρόγραμμα Φοσιθά
Ἀθηνῶν, 1964).

1. ΑΝΘΙΞΗ
(Ποίηση H. Hesse)

Σὲ τάφους σκοτεινοὺς
ὄνειρόμου γὰ ποῖόν καιρό,
τὰ δέντρα σου, τὸ ἀγέρι σου
τὸ γαλανό,
τὸ ἄρωμά σου καὶ τὸ τραγούδι σου
τῶν πουλιῶν.

καὶ φανερῶσθαι τώρα,
στολίδι καὶ δάφνημα,
νὰ σὲ λούμῃ τὸ φῶς,
ἓνα δαῦμα ἀντιπρό μου.

Μὲ θυμᾶσαι,
μὲ καλῆς ζουφτραί.
κι' ἐπάνω μου φριμιᾶ
ἢ μαυρία παρουσιά σου.

---

2. ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ
(Ποίηση H. Hesse)

Ὁ κῆπος πευθεῖ.
Δροσερὴ πάνω σὰ δεύτερα βροχὴ
κατεβαίνει.
Τὸ καλοκαίρι εἶχε
σιωπῆλο, τὸ τέλος μαθῶς περιμένει.

Χρυσὴ σταγόνα, φύλλο τὸ φύλλο
χάμω, ἀπὸ τὴν ἀμαυρία γηλά.
Ἐκκληντο κι' ἀπομαφικένο
τὸ καλοκαίρι χαμογελά
μέσα στοῦ κήπου τὸ ὄνειρο
ποῦ πεθαίνει.

καὶ γὰ καιρό, κοντὰ σὰ ρόδα ἀμόμα
δὰ σταθῆ, περιμένοντας τὴν γαλήνη.
Ἄργα - ἄργα τὰ μεγάλα σου κλείνει
κουρασμένα μάτια.

---

3. ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ
(Ποίηση Η. Hesse)

Ἔτσι ἀπὸ τὴν μέρα κουρασμένα πιά,
πὺ ἀπὸ μονάχα ἡ ψυχὴ μου ἀποβιτᾷ,
ἡ ἔναστρη νύχτα σὰν φείλο
νὰ μὲ πάρει,
σὰν κουρασμένο παιδί νὰ μὲ δαχτυλῇ.

Χέρια μου ἀφήστε εἰς ὄρα.
Μέτωπο ζέχνα τις ἐγνοίεις σου ὄρα.
Τώρα οἱ αἰσθήσεις μου ὄρα
σ' ἀνάλαβρο ὕπνο δὲν νὰ κοιμηθῶν.

Κι' ἔξω ἀπὸ τὰ δροσιά της δάξει ἡ ψυχὴ,
μὴ ἐλεύθερος φτερούγης νὰ γυρνᾷ
σὲν μαγικὸ τῆς νύχτας κύκλο.
Βαθιά μὴ ἀμέτρως φορές, ἀμέτρη
πὺ πὺ νὰ βῆ.

---

4. ΣΤΟ ΣΟΥΡΟΥΠΟ
(Ποίηση J. von Eichendorff)

Μέσα ἀπὸ τὴν λύπη μὴ ἀπὸ τὴν χαρὰ
διαβύματι μὴ οἱ δύο μας χέρι-χέρι.
καὶ τώρα ἀπὸ τὸν δρόμο ἀναπαυμένοι
πιά,
σὲν χώρα αὐτὴ τὴν σιωπηλὴ
πὺ ἔχουμε φτάσει.

Ὀλόγυρα γέρνουν κοιλιάδες.
Κιόλας χαμύλωσε τὸ φῶς.
καὶ μόνο δύο κορυδαλλοὶ ἀνεβαίνουν
μέσα στὸ σὺδαμιπο μὴ τ' ὄνειρό τους.

Ἔλα μὴ ἄς τους νὰ κελαηδοῦνε
ἐκεῖ ψηλά,
τώρα γιὰ ὕπνο εἶναι καιρός.
Νὰ μὴ μᾶς σκοτρίσουν τώρα πιά,
σ' αὐτὴ πὺ φτάσαμε τὴν ἐρημιά.

Ἦω ἀπέναντι γαλήνη, σιωπηλὴ,
τόσο βαθιὰ στὸ δειλίνο.
Πόσο πὺ μᾶς εἶχε ὁ δρόμος μας
κουράσει.
Μὴν εἶναι ὁ θάνατος αὐτός;

(Μτφρ. Ἀντ. Κ. Λάβδας)